

Inde & sequitur.

Beatus uir cui non imputauit dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus.

Prima ergo intelligentia est: ut non ueris peccatoribus; consequens: ut cum ex fide per dilectionem bene coeperis operari: non hoc uiribus deputes: sed gratie dei; ita non erit dolus in spiritu tuo: nec aliud in labiis habebis: aliud in cogitatione. At uero qui nolunt confiteri se peccatores: laborant sine causa: in defensione peccatorum suorum: lactantes merita sua: non uidentes iniquitates suas. Et quanto in hoc laborant: tanto plus robur eorum & fortitudo deficit. Vide enim quod sequitur.

Quod tacui: inuiderauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.

Quid est hoc? quasi contrarium uideatur: quod tacui: inuiderauerunt ossa mea dum clamarem. Sic clamauit quomodo tacuit? Tacuit unde proficeret: non tacuit unde deficeret. Tacuit confessione: ubi oportebat ut loqueretur: tacens merita sua: clamans

peccata sua. Clamauit presumptione: perseuerando in defensione: hoc est tota die. Et quod illi contigit: inuiderauerunt ossa eius. Quia sic clamaret peccata sua: daret merita sua: inuiderentur ossa eius: id est uirtus eius robusta esset in domino: quia in se inueniretur infirmus.

Quod die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in ierumna mea: dum configitur spina.

Exaltante enim se: humiliat deus: grauatur supillum manum suam. Noluit humiliari confessione iniquitatis sue: humiliatus est assiduo pondere manus dei: & ex ipsa ad grauationem: conuersus est in ierumna sua: factus est miser: confixa est spina: compuncta est conscientia: datus est ei sensus doloris: inuenit infirmitatem suam. Et ille qui tacuerat confessione peccati: ut clamando in defensione: inuideret se et uirtus eius: id est conuertitur in ueritate: modo confixa spina: cognouit